

ارائه شده توسط :

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معابر

مقاومت القا شده برای کنترل ضایعات و پوسیدگی پس از برداشت میوه ها و

سبزیجات

چکیده :

بیش از یک سوم سبزیجات و میوه های برداشت شده از بین می روند و به دلیل تخریب و ضایعات پس از برداشت به دست مصرف کننده نمی رسد. در طی دهه اخیر، چندین قارچ کش پس از برداشت از بازار خارج شده و یا بقایای آن ها به طور معنی داری کاهش یافته است. از این روی توجه روز افزونی استفاده از جایگزین های قارچ کش های سنتیک سازگار و ایمن برای محیط زیست معطوف شده است. مقاومت القا شده به عنوان یک راهبرد پایدار، توجه زیادی را برای مدیریت تخریب و ضایعات پس از برداشت میوه ها و سبزیجات به خود جلب کرده است. مقاومت طبیعی آن ها می توان با ابزار های مختلف افزایش داد نظیر عوامل کنترل زیستی و یا محرک های ترشح شده افزایش داد. هم چنین روش های فیزیکی نظیر تیمار اشعه فرابنفش، اوزون و حرارت می توان از طریق تنفس غیر زنده موجب القای مقاومت شود. به علاوه، فیتو هورمون های مرتبط با دفاع، محرک های زیستی، محرک های غیر آلی و ترکیبات آلی فرار موجب بروز مقاومت گیاهی می شوند. در طی دهه اخیر، فناوری های جدید، نظیر PCR زمان واقعی کمی و توالی یابی امکان ارزیابی بیان زن را فراهم کرده است و به این ترتیب دانش و اطلاعات جدیدی در مورد مقاومت القا شده پیش از برداشت یا پس از برداشت در پاسخ به تیمار های مختلف وجود دارد. این روش ها، امکان بهینه سازی کاربرد پس از برداشت روش های کنترل را می دهند و این در حالی است که این داده ها نمی توانند ارزیابی اثر بخشی درون تنی را نادیده بگیرند. تحریک سیستم دفاعی میزبان موجب ظهر ایزوله های مقاوم پاتوژن ها می شود. مقاومت القا شده می تواند منجر به افزایش سطوح ترکیبات فنولیک در بافت های گیاهی شود و این روی دارای خواص انتی اکسیدانی است که برای انسان بسیار مفید می باشد. به علاوه، مقاومت القا شده موجب حذف میکروفلور طبیعی می شود و دارای عوامل کنترل زیستی قوی بوده و یک رویکرد ترکیبی را برای کنترل تجزیه و ضایعات پس از برداشت ارایه می کند که پایدار بوده و برای پرورش دهنده ها و مصرف کننده ها ایمن تر است. این رویکرد منطبق بر نیاز ها و ملزمات مدیریت بیماری ترکیبی در خصوص استفاده پایدار از افت کش هایی است که در اروپا از طریق بخشنامه

2009/128 انجام شد. این مقاله مروری به خلاصه سازی پیشرفتهای اخیر و دانش تحریک دفاع میزبان برای درک ضایعات پس از برداشت میوه و سبزیجات پرداخته و یک چشم اندازی را در خصوص چالش‌های جدید در این موضوع جذاب ایجاد می‌کند.

1- مقدمه

تحقیقات اخیر نشان داده است که بیش از یک سوم سبزیجات و میوه‌های برداشت شده از بین می‌رود (فائز 2014 OECD, 2014 USDA, 2011 یا پس از برداشت می‌باشد که منجر به ضایعات پس از برداشت در زمان رسیدگی میوه‌ها و سبزیجات می‌شود. به علاوه، در طی اخیر، چندین قارچ کش پس از برداشت که دارای طیف وسیعی از اهداف می‌باشند از بازار به دلایل زیر حذف شده اند 1- انتخاب ایزوله‌های قارچی مقاوم 2- مسمومیت به انسان و محیط زیست 3- افزایش نگرانی مصرف کننده در خصوص خطر بقایای افت کش‌ها بر روی محصولات و قوانین سخت‌گیرانه از فروشگاه‌های مختلف در خصوص کمیت و تعداد ترکیبات فعال در مواد غذایی به صورت درصدی از آستانه بقایای حداقل و 4- افزایش هزینه‌های ثبت و ثبت مجدد (رومانتزی و همکاران 2016 الف). از این روی، علاقه روز افزونی به یافتن جایگزین‌های ایمن، ارزان و سازگار با محیط زیست برای قارچ کش‌های سنتیک برای کنترل تخریب پس از برداشت میوه‌های تازه با شیوه‌های زیستی، شیمیایی و فیزیکی در راستای ایجاد یک راهبرد پایدار برای مدیریت ضایعات پس از برداشت میوه و سبزیجات وجود دارد. این رویکرد در طی سال‌های اخیر توجه بسیاری را به خود جلب کرده است که در طی آن مقالات بسیاری در خصوص مقاومت القا شده از یک مقاله در حدود 30 سال پیش تا بیش از 800 مقاله در 2013 تا 2015 نوشته شده اند و به دلیل ابزار‌های جدید، دانش بیشتری در زمینه پاسخ میزبان به روش‌های مختلف کنترل حاصل شده است (هرشکاویتز و همکاران 2013، کاپر و همکاران 2014).

اثرات سودمند مقاومت القا شده در محیط پس از برداشت از دو دهه پیش به خوبی اثبات شده اند. برای مثال، استفاده از تیمار گرمایی برای کاهش اسیب سرما و وقوع بیماری در میوه از طریق القای مقاومت میزبان، به طور گسترده‌ای مطالعه شده است (لوری و پدریکی 2014). اشعه فرابنفش و مواجهه با نور خورشید نیز موجب القای مقاومت به پاتوژن‌ها و تحمل سرما در بسیاری از محصولات شده است (ویلسون و همکاران 1994، روان و

همکاران 2015، سیوانکلیانی و همکاران 2016). اخیرا، القا کننده های مختلف نظیر اجزای دیواره های سلولی، عصاره های گیاهی، ترکیبات با منشا زیستی و مواد شیمیایی سنتیک، موجب تحریک مقاومت گیاه به حمله پاتوژن می شود (والترز و فانتین 2009). به علاوه، عوامل کنترل زیستی موجب ایجاد مقاومت در برابر پاتوژن می شود (الاد و گودمن 2004، داراکا و هامرشیدت 2005، لیون 2007). با این حال، برای القای مقاومت صحیح در گیاهان مختلف، اگاهی و درک فعل و انفعالات میزبان-کیکروب و اثرات بر روی فیزیولوژی پس از برداشت و مدیریت میوه ها و سبزیجات مختلف لازم است (دا راکا و هامرشیدت 2005).

در اینجا، ما به بررسی القا کننده های بیولوژیکی، فیزیکی و شیمیایی برای کنترل بیماری پس از برداشت میوه ها و سبزیجات پرداخته و مکانیسم های عمل پیشنهادی آنها را بر جسته تر می کنیم.

2- مکانیسم های موجود در مقاومت القا شده

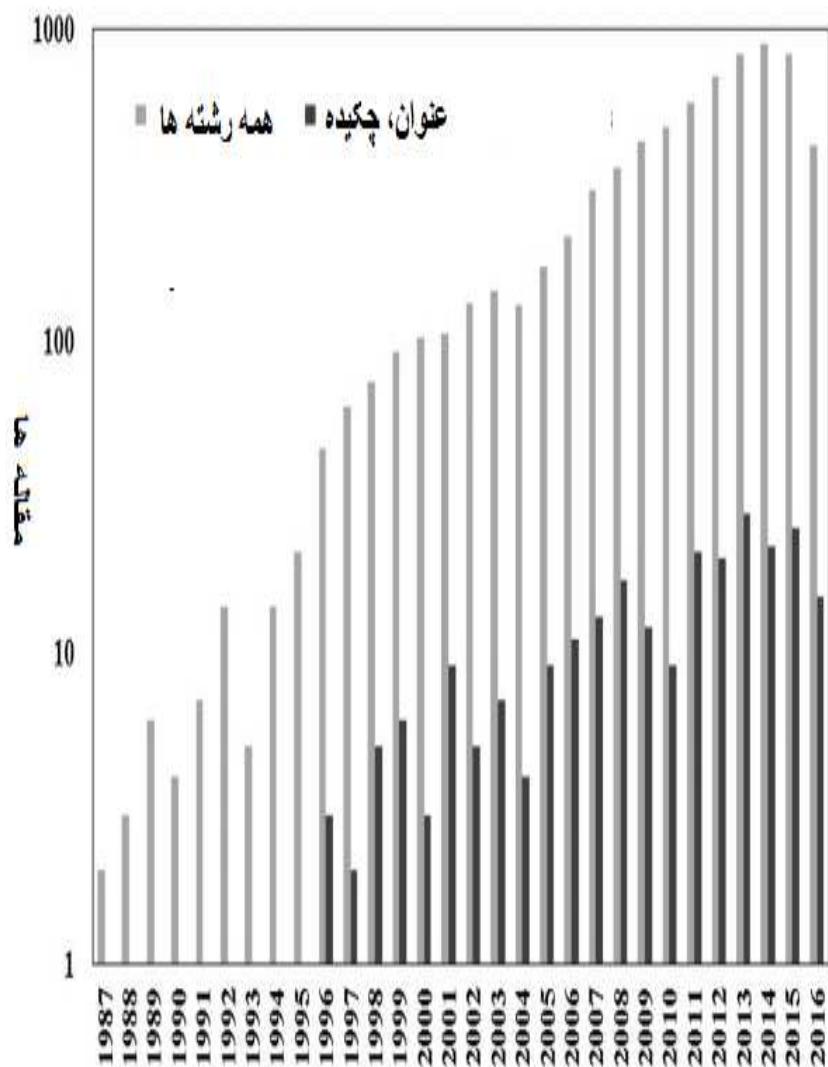
تشالقاء کننده های زیستی مختلف (قارچ ها، باکتری ها، ویروس ها، فیتوپلاسمما و حشرات) و تنش های غیره زنده (برای مثال القا کننده های شیمیایی و فیزیکی) موجب تحریک مقاومت در گیاهان شده و موسوم به مقاومت القا شده است (پیسرت و همکاران 2012، والترز و همکاران 2013، پیستر و همکاران 2014). این می تواند موجب بیان سریع پاسخ های دفاعی شود (کانتران و همکاران 2002، فو و دانگ 2013). نمونه هایی از تیمار ها برای القای مقاومت در بافت های میزبان و مکانیسم های معرف، در شکل 2 گزارش شده است. می توان مقاومت القا شده را طوری تصور کرد که توسط ترکیبی از تیمارها برای تحریک یک ابری از پاسخ های دفاعی تولید می شوند. دو نوع مقاومت القا شده در گیاهان وجود دارد: مقاومت اکتسابی سیستمی (SAR) و مقاومت سیستمی القا شده (ISR). هر دوی این مکانیسم ها منجر به ایجاد دفاع های می شوند که موجب بروز مقاومت طولانی در برابر طیف وسیعی از میکرو ارگانیسم ها شده و با فیتو هورمون هایی نظیر اسید سالیسیلیک (SA)، جاسمونیک اسید (JA) و اتیلن (ET) تسهیل می شود. SAR یا مقاومت اکتسابی سیستمی نیازمند مولکول سیگنال SA بوده و با انباست پروتین های مرتبط با پاتوژن ارتباط دارد که منجر به افزایش مقاومت می شود (دورانت و دانگ 2004). در عوض، مسیر های ISR مستقل از SA هستند و این در حالی است که به JA و ET نیز وابسته هستند (وان ویز و همکاران 1999).

این مقاومت القا شده به طور مستقیم موجب فعال سازی پاسخ های دفاع گیاهی نمی شود بلکه گیاه را به حالت هشدار فعال سازی می کند به طوری که حمله پاتوژن ها در اینده با مقاومت کارامدی مواجه خواهد شد. این پدیده موسوم به اثر پرایمینگ است) کانرات و همکاران 2006، جانگ و همکاران 2009) و یکی از مهم ترین اثرات پرایمینگ، کلونیزاسیون ریشه توسط ریزوپاکتریای بهبود دهنده رشد گیاهی (PGPR) می باشد که موجب بروز نمو گیاهی و مقاومت از طریق ISR می شود (والاد و گ.دمن 2004، وارهیج و همکاران 2010). اگرچه PGPR می تواند القای ISR کند، سایر القا کننده ها موجب تحریک SAR یا هر دوی این سیستم ها می شود

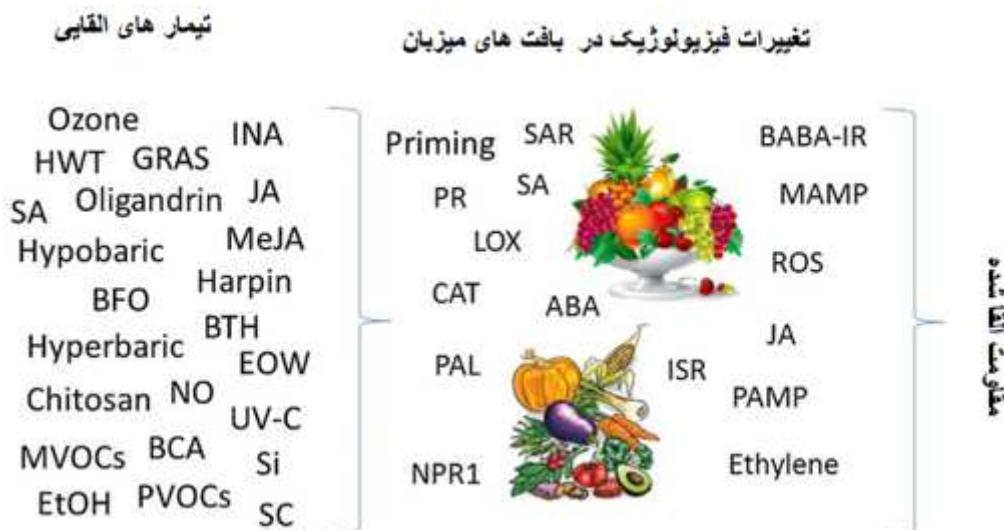
2-2 مقاومت سیستمی اکتسابی (SAR)

مکانیسم های SAR بر اساس دفاع از طریق SA می باشند. فاکتور رونویسی غیر بیان کننده ژن های 1 پاتوژن یکی از تنظیم کننده های اصلی SA و SAR هستند. از این روی القا کننده های زنده، غیر زنده ف شیمیایی و فیزیکی موجب نحریک پاسخ های دفاعی شده و تولید سیگنال های ایمنی از جمله SA، متیل اسید سالیسیلیک (MESA)، اسید آزالائیک (AZA)، گلیسرول 3-فسفات و ابیتان دیترپنوفید دیهیدر ابیتنیال می کنند (پارک و همکاران 2007، کادردادی و همکاران 2012). یک یا چند مورد از این سیگنال ها می تواند منجر به ایجاد یک حافظه دفاعی سیستمی شود که به مدت چندین هفته تا چندین ماه به طول بیانجامد و از گیاه در برابر عفونت های اینده مقاومت به عمل می اورد (جانگ و همکاران 2009).

گونه های فعال اکسیژن و ردوكس سلولی در طی SAR اصلاح می شود. هر دو انفجار های اکسایشی اولیه و ثانویه برای شروع SAR لازم است (الوارز و همکاران 1998). به علاوه، اکسایش سلولی در طی SAR اصلاح شده و در ابتدا اکسید شده و سپس کاهش می یابد. NRR1، که یک تنظیم کننده اصلی SA و SAR می باشد، با تیوردکسین کاهش می یابد. الیگومر NPR1 مختل شده و مونومر های آن وارد هسته می شود و موجب فعال سازی دفاع به واسطه SA می شود (نادا و همکاران 2008). رونویسی عامل NPR1 و پاسخ دفاعی به واسطه SA منجر به SAR و یا فعال سازی 10 درصدی ترانسکریپتوم گیاه می شود (فو و دانگ 2013). این پاسخ دفاعی شامل اهداف مستقیم فاکتور رونویسی WRKY و ترشح و سنتز پروتین های مختلف PR با فعال سازی شار کیناز پروتین فعال با میتوژن می باشد.

شکل 1: تعداد مقالات موجود در اسکوپوس در طی 30 سال با استفاده از کلمات کلیدی " مقاومت القا شده پس از برداشت"

شکل 2: تیمار های القای مقاومت در سبزیجات و میوه های تازه و مکانیسم ها و یا انزیم های موجود. تصاویر بر گرفته از <http://cliparts.co/free-fruit-pictures> است. HWT، 6-2 EOW دیکرونیکوتینیک اسید، BFO، MEJA، SA، GRAS: اسید جاسمونیک، اسید سالیسیلیک، JA، متیل جاسمونات، UV-C، فروکتو الیگاساکارید، BTH، بنزو تیادازول، EOW، الکترولیز اکسید کننده آب، NO، اکسید نیتریک است. -NO، MVOCS، میکروبی ترکیبات آلی فرار؛ سی، سیلیکون، C، اشعه ماوراء بخش BCA، عوامل کنترل زیستی؛ SC، کربنات سدیم؛ SAR، مقاومت اکتسابی عمومی؛ PG، گیاه ترکیبات آلی فرار؛ اتانول، اتانول؛ گلوکاناز؛ روابط عمومی، پروتئینهای مرتبط با گالاكتوروناز؛ بابا، اسید B-آمینوبوتیریک؛ GLU، 3-B-1، گلوکاناز؛ ROS، گونه های اکسیژن فعال، MAMP، میکروب مرتبط با الگوی مولکولی؛ LOX، لیپوکسیناز؛ SOD، سوپراکسید دیسموتاز؛ PPO، اسید آبسزیک؛ ABA، کاتالاز، CAT، کیتیناز؛ CHT، پلی فنل اکسیداز؛ PAL، فنیل آلانین آمونیاک لیاز؛ ISR، ناشی از مقاومت سیستمیک؛ PAMP، پاتوژن مرتبط با الگوی مولکولی؛ SOD، سوپراکسید دیسموتاز؛ HSP، پروتئین شوک حرارتی؛ NPR1، بیان کننده از ژن مرتبط با پاتوژن 1؛

2-2 مقاومت سیستمی القا شده (ISR)

مقاومت سیستمی القا شده موسوم به مکانیسم های القا شده بر اساس دفاع JA و ET بوده و موجب کاهش تنش های زنده، غیر زنده و فیزیولوژیک شده و افکتور های موسوم به الگو های مولکولی مرتبط با میکروب توسط گیرنده های گیاهی می شود (بنت و مکری 2007). این از اهمیت کلیدی در فعال سازی ایمنی ذاتی برخوردار است. پاسخ های ISR به تنش های زنده و غیر زنده متنوع بوده و منجر به تحریک پاسخ های دفاعی گیاهی می شود. این پاسخ ها شامل موارد زیر هستند: سیگنالینگ MAPK، تولید ROS، مسیر اکتادکونیک (که سنتز کننده سیگنال های اسید چرب موسوم به اکسی لیپین می شوند)، مسیر فنیل پاراپنولیک، افزایش سطوح ترکیبات فنولیک، لیگنیفکاسیون در محل الودگی پاتوژن و متابولیسم دیواره سلولی (شورش و همکاران 2010، لیولد و همکاران 2011) و همکاران 2011) موجب فعال سازی تولید کننده های هیدروژن پروکسید از یم طرف نظیر اکزالات اکسیداز و گلوکز اکسیداز و انتی اکسیدان ها از سوی دیگر نظیر پروکسیداز و سوپراکسید دیسمیوتاز می شود. تعادل بین این دو تعیین کننده سطوح ROS بوده و سطح بالای ROS منجر به پروکسیداسیون لیپید می شود (میتلر

2002). به علاوه، چندین رونوشت کلیدی نظیر لیپوکسی ژناز، فنیل الانین امونیاک لیاز و پروتین های شوک حرارتی در طی ISR شده است (بی و همکاران 2007، شورش و همکاران 2010).

3-2 مکانیسم های دیگر مقاومت القا شده

اگرچه مکانیسم های مقاومت القا شده شامل SAR و ISR هستند، برخی فرایند های مقاومت القا شده، این دو مکانیسم مقاومتی را به شیوه های مختلف ترکیب می کنند. برای مثال، مقاومت القا شده توسط اسید امینو بوتیریک مستلزم هر دو مکانیسم های دفاعی وابسته به اسید ابسزیک و وابسته به SA شد (بارانو و همکاران 2009، پیستر و همکاران 2009). اهمیت نسبی این دفاع های وابسته به فیتوهورمون بر طبق ماهیت پاتوژن متغیر است. در واقع، مقاومت ناشی از BABA در برابر *Botrytis cinerea* مشابه با SAR بوده و مستلزم این باشد است (زیرملی و همکاران 2000)، و این در حالی است که مسیر وابسته به ابسزیک اسید که مرتبط با رسوب سلولی است، در برابر *cucumberina Plectosphaerella* و *Hyaloperonospora parasitica* است (زیرملی و همکاران 2000، تان و ماج-مانی 2004).

جدول 1: مثال هایی از بیان ژن و فعالیت های انزیمی در پاسخ به کاربرد ژن های کنترل زیستی

تیمار	آنژیم پاسخ							منبع			
	PAL*	CHT	SOD	CAT	SA	LOX	GLU	SURFACTIN	FENGICIN	POD	
<i>Bacillus subtilis</i>					+//**		+//++	+//++			Ongena et al., 2007
<i>Candida saitoana</i>			+//				+				El Ghauth et al., 2003b
<i>Cryptococcus laurentii</i>							+				Tian et al., 2007
<i>Pichia membranifaciens</i> , <i>Candida guilliermondii</i> <i>Rhodotorula glutinis</i>	+			+//++			+//++				Xu et al., 2008b
<i>Pichia guilliermondii</i>	+	+	+	-/+			+				Zhao et al., 2008
<i>Aureobasidium pullulans</i>					+		+				Ippolito et al., 2000

3-4 تیمار هیپوباریک و هیپرباریک

تیمار های هیپر و هیپوباریک وابسته به استفاده از فشار متفاوت از فشار اتمسفری در یک دوره کوتاه زمانی هستند. این تیمار ها اثر مستقیمی بر روی پاتوژن ندارند، اگرچه بر بافت میزان اثر دارند (رومزانی و همکاران 2008). برای تیمار هیپر باریک، وقوع تغییرات فیزیولوژیک فرض شده استف در حالی که تغییرات در بافت های

میزبان از اواسط قرن اخیر شناسایی شده است به خصوص زمانی که برای تاخیر رسیدگی به میوه ها استفاده شد (بارگ و بارک 1966). کاهش فشار بر متابولیسم ET اثر می گذارد و موجب کاهش تنفس، تاخیر رسیدگی می شود (لانکید و همکاران 1978). تیمار هیپوباریک یکی از ابزار های موثر در کنترل ضایعات پس از برداشت توت فرنگی، گیلاس شیرین، و انگور بوده است (رومزانی و همکاران 2001) و افزایش فعالیت PAL-CHT و POD در توت فرنگی در معرض 0.5 اتمسفر به مدت 4 ساعت مشاهده شده است (هاشمی و همکاران 2013). بر عکس، مکانیسم های عمل تیمار های هیپوباریک مشخص نیست. با این حال تیمار موجب تغییر در اتباشت لیکوپن در گوجه فرنگی شده است (لیپلاپ و همکاران 2013).

5- مقاومت القا شده توسط مواد شیمیایی طبیعی و سنتیک

5-1-5 فیتوهormون ها (هورمون های گیاهی) و محرک های شیمیایی

هورمون های گیاهی در کنترل پاسخ های دفاعی به پاتوژن ها و در تنظیم مقاومت القا شده گیاهی اهمیت دارند (الکان و فورتس 2015). نقش اساسی در تنظیم و کنترل پاسخ های ایمنی گیاهی، به هورمون های دفاعی تنظیم کننده اصلی دفاع گیاهی در برابر میکرو ارگانیسم ها مطرح شده است. مسیر های سیگنالینگ SA-JA، ABA و ET در تنظیم اثر متقابل گیاه-پاتوژن نسبت داده شده است (فیوتیچا و همکاران 2006، اسپول و داتک 2008). اسید ژیبرلیک، اکسین ایندولاکتیک اسید، برازینواستروبید ها و سیتوکین ها به عنوان یک تنظیم کننده اصلی دفاع گیاهی در برابر میکرو ارگانیسم ها مطرح شده است. مسیر های سیگنالینگ SA-JA به عنوان انتا گو نیستی بوده و وابسته به NPR1 هستند (اسپول و دانگ 2008). این اثر متقابل بین موجب بهینه سازی پاسخ میزبان به سبک زندگی پاتوژن شده است (گلазبروک 2005). در بافت های رویشی، فرض بر این است که پاسخ های موثر به پاتوژن های بیوتروفیک با SA و مرگ برنامه ریزی شده سلول تسهیل می شود و از این روی این از مرگ سلول میزبان شامل سیگنالینگ JA-ET ذی نفع می شود. مثال هایی از تغییرات در بیان ژن یا فعالیت های انزیمی در پاسخ به کاربرد مواد شیمیایی سنتیک و طبیعی در جدول 3 کزارش شده است

اسید سالیسیلیک و انالوگ های آن

در مکانیسم های دفاعی، رشد گیاهی، رسیدگی میوه و پاسخ به انواع عوامل غیر زنده نقش دارد. استعمال SA Colletotrichum gloeosporioides با نکروتروفین الودگی به یک SA

منجر به مرگ برنامه ریزی شده سلول و افزایش حساسیت می شود (الکان و همکاران 2012). به طور مشابه، NahG گوجه فرنگی و عفونت ناشی از *Colletotrichum gloeosporioides* بر روی موتانت میوه الودگی به این معنی است که عدم پاسخ SA منجر به افزایش تحمل به *Colletotrichum gloeosporioides* می شود. هم چنین، تیمار های پیش از برداشت و پس از برداشت با SA برای الودگی *gloeosporioides* می تواند موجب کاهش وقوع انتراکنووز مانگو می شود (زانیوری و همکاران 2001). استعمال SA در 0.14 میلی گرم بر میلی لیتر با اسپری پیش از برداشت یا جذب قبل از ذخیره سازی منجر به مقاومت به کپک خاکستری در کیوی می شود. SA در 0.05 میلی مول در ترکیب با الوتراسوند موجب القای مقاومت بیماری بالاتر به کپک ابی در میوه هلو می شود (یانک و همکاران 2011). تیمار با 0.5 میلی مول SA موجب کاهش شدت و القای ضایعات ناشی از *P. expansum* در گیلاس می شود (چان و تیان 2006). تیمار با SA اanolوگ آن موجب انباست ROS شد و سلول های پاتوژن را می کشد (بیکر و ارلاندی 1995، میتلر و همکاران 2011). سطوح ROS با فعالیت های انظیم نظری اکسیداز NADPH تعیین می شود که به آن ها همو لوگ های اکسیداز تنفسی و انتی اکسیدان هایی نظری SOD، آسکوربات پراکسیداز (APX)، گلوتاتیون ردوکتاز (GR)، گفتنه می شود (شارما و همکاران 2012). مقاومت میزبان همبستگی نزدیکی با سطح پروکسید هیدروژن و فعالیت های انزیم های انتی اکسیدانی دارد (لیو و همکاران 2005). از سوی دیگر، فعال سازی NADPH اکسیداز موجب افزایش پاسخ دفاعی SA می شود (الکان و همکاران 2012).

SA موجب افزایش فعالیت های CHT, PAL, GLU و کاهش فعالیت های CAT و APX در گلابی می شود (کایو و همکاران 2006).

جدول 3: مثال هایی از بیان ژن و فعالیت های انزیم در پاسخ به کاربرد مواد شیمیایی سنتتیک و طبیعی

تیمار	زن و انزیم							منبع
	SOD	CAT	POD	APX	CHT	PAL	GLU	
Salicylic acid	-**	++	-	-	+	++	+	Cao et al., 2006
Methyl salicylic acid	+	++	++	+				Valverde et al., 2015
Benzothiadiazole	+	+	++		+	+	++	Cao et al., 2005
β -aminobutyric acid		+		+				Bokshi et al., 2006
Riboflavin		++			+		+	Li et al., 2012b
1-Methylcyclopropene	+	+			+		+	Zhang et al., 2012
Harpin		+++		+++				Bi et al., 2005
Oligandrin		+		+			+	Wang et al., 2011a
Chitosan	+		+//+	+//+	+//++	+//++	+	Romanazzi et al., 2002; Liu et al., 2007; Meng et al., 2012; Yan et al., 2012; Feliziani et al., 2013b; Landi et al., 2014
Yeast saccharide		++		+	+++	+++		Yu et al., 2012
Silicon		+++			+++			Bi et al., 2006b
Sodium carbonate		++		-	++	++		Youssef et al., 2014

2-1-5 بنزوتیا دیازول(BTH)

بنزوتیا دیازول(BTH) قوی ترین محرک سنتیک استفاده شده تا کنون می باشد. بنزوتیا دیازول(BTH) یک آنالوگ عملکردی مقاوم به نور از SA است که موجب القای مقاومت در برابر طیف وسیعی از پاتوژن ها از طریق فعال سازی SAR در گیاهان می شود. تیمار های بنزوتیا دیازول(BTH) پس و پیش از برداشت به طور موثری موجب کاهش عفونت های پنهان شده و موجب القای مقاومت به بیماری در میوه و سبزیجات از جمله توت فرنگی، کلابی، هلو و سیب زمینی شده است (بوکشی و همکاران 2003).

تیمار بنزوتیا دیازول(BTH) پیش از برداشت به طور معنی داری موجب کاهش پوسیدگی الترناریا و کپک ابی گلابی در طی انبار می شود. محققان گزارش کرده اند که فعالیت های پروتین PR نظیر POD-CHT و GLU به طور معنی داری در گلابی های تیمار شده با BTH بهبود یافت.

استعمال BTH پیش از برداشت به توت فرنگی موجب القای بیان ژن و افزایش فعالیت طیف وسیعی از انزیم هایی شد که با مقاومت استرس بیوتیک یا زنده ارتباط داشت (لاندی و همکاران 2014). مقاومت بیماری ناشی از BTH موجب بهبود بیان ژن POD و PPO شده و تنظیم افزایشی این ژن ها با انباشت ترکیبات فنولیک کل در میوه های مانگو همراه بود. استفاده از بنزوتیا دیازول(BTH) پس از برداشت به صورت ق طره ای در 100 میلی گرم بر لیتر موجب کاهش عفونت طبیعی و مصنوعی در خربزه شده است و این در حالی است که غلظت های بزرگ تر از 300 میلی گرم بر لیتر قادر به بهبود مقاومت و فیتو توکسیتی نبود (بای و همکاران 2006 الف).

3-1-5-2- دیکلرونیکو.تینیک اسید(INA)

دیکلرونیکو.تینیک اسید(INA) یک ترکیب سنتتیک است که یک انالوگ ساختاری و کارکردی SA بوده و موجب ایجاد مقاومت در برابر طیف وسیعی از پاتوژن‌ها شده و مقاومت القا شده دارای اثرات بلند مدت است. اسپری برگی پیش از برداشت INA در 50 میلی گرم بر لیتر، به طور معنی داری موجب کاهش بیماری پس از برداشت خربزه می‌شود (باکوشی و همکاران 2006). مقاومت در برابر *C. gloeosporioides* در مانگو ب تیمار پیش از برداشت با INA بهبود یافت. INA در 0.5 گرم بر لیتر به طور معنی داری موجب کاهش اندازه لکه بیماری بر روی پوست مز الوده به *C. musae* شد.

4-1-5 جاسمونیک اسید (JA) و متیل جاسمونات (Meja)

استعمال جاسمونیک اسید (JA) و متیل جاسمونات (Meja) قادر به کنترل ضایعات میوه است. تیمار JA پس از برداشت در 0.01 میلی مول موجب کاهش کپک سبز انگور و پرتقال شد. (پرات 2002). غلظت بهینه JA یا MEJLA برای میوه‌های مختلف و برای بیماری‌های مختلف، متغیر است. غلظت موثر MEJLA برای کنترل انتراکنووز گوجه فرنگی برابر با 0.0048 میلی مول برای کنترل کپک خاکستری گوجه فرنگی بود.

جاسمونیک اسید موجب تحریک و افزایش تولید مولکول‌های سیگنانالینگ مرتبط با مقاومت و انباشت ترکیبات انتی میکروبی شده و موانع ساختاری محدود کننده الودگی پاتوژن را محدود می‌کند. MEJA موجب افزایش انباشت فعالیت PAL و افزایش فنولیک کل ف فلاونویید‌ها و انتی سیانین می‌شود. تیمار MEJA موجب افزایش انباشت اولیه هیدروژن پروکسید شده و افزایش بیان زن، APX و Cu-Zn SOD, CAT نیز در عین حال مشاهده شد.

5-1-5 سایر محرک‌های شیمیایی

برازینواستروپرید‌ها گروهی از هورمون‌های فیتو استروپریدی می‌باشند که نقش اساسی در طیف وسیعی از فرایند‌های بیوشمیایی گیاهان ایفا می‌کند. ویژگی مهم برازینواستروپرید‌ها، پتانسیل افزایش مقاومت به طیف وسیعی از تنفس‌ها در گیاهان است. برازینواستروپرید‌ها به میزان 5 میلی مول موجب باز دارندگی توسعه کپک آبی و بهبود فعالیت‌های انزیم‌های دفاعی در میوه عناب می‌شود. برازینواستروپرید‌ها فعالیت انتی میکروبی درون شیشه‌ای را به *P. expansum* نشان نمی‌دهند. اگرچه BABA به ندرت به طور طبیعی در گیاهان

دیده می شود، با این حال یک تحریک کننده قوی مقاومت بوده و دارای طیف مقاومت گسترده ای در برابر بسیاری از پاتوژن ها است. BABA موجب القای مقاومت میوه مانگو به انتراکنوز پس از برداشت به دلیل C. gloeosporioides, PAL-PPO-POD مول موجب باز دارنگی توسعه پوسیدگی الترناریا و بهبود فعالیت مکانیسم های دفاعی میوه را به دنبال دارد. ریبو فلاوین 1 میلی شده و افزایش انباشت فلاونوئید ها، فنولیک و لیگنین را در پی دارد. 1- متیل سیگلوبروپان منجر به ایجاد مقاومت در برابر ضایعات پس از برداشت در میوه عناب و افزایش فعالیت های PAL-PPO-CAT-SOD شد.

2-5 محرك های زیستی

1-2-5 محرك های باکتریایی

هپارین: هپارین یک پروتین 44 کیلودالتونی غنی از گلیسین و پایدار در برابر حرارت می باشد که توسط ژن hrpN کد گذاری شده و برای اولین بار در *Erwinia amylovora* یافته شد و موجب بروز لکه در روزاسه می شود. هپارین باکتریایی موجب تحریک پاسخ های فوق حساس و القای SAR در گیاهان می شود(بی و همکاران 1995). این محرك موجب القای مقاومت در میوه پس از برداشت و سبزیجات می شود(بی و همکاران 2007). تیمار پس از برداشت با هپارین در 0.04 میلی گرم بر لیتر تا 0.16 میلی گرم بر لیتر مانع از القای کپک در سیب گردید(دی کاپدویل و همکاران 2003). اسپری صحرایی با هپارین 50 میلی گرم بر لیتر موجب کاهش الودگی و عفونت پنهان در خربزه ناشی از *Fusarium spp* و *A. alternate* با کاهش متناسب با سطوح هپارین تا بیش از 90 میلی گرم بر لیتر (واین و همکاران 2011 ب) می باشد. با این حال، هپارین بیش از 90 میلی گرم بر لیتر مانع از بهبود مقاومت در خربزه شد. هپارین موجب کاهش قطر زخم در هر دو انواع تیماری و شاهد گردید. برخی از واکنش های دفاعی در خربزه های هپارین به صورت تغییر در سطوح مواد ضد قارچی شناسایی شد.

2-1-5 الیگاندرین: الیگاندرین یک پروتین شبه الیسیتین با وزن مولکولی بیش از 10 کیلو دالتون است و توسط *Pythium oligandrum* ترشح می شود. الیگاندرین موجب القای مقاومت در برابر تعدادی از بیماری ها می شود. تیمار میوه گوجه فرنگی با الیگاندرین در 10 میکرو گرم بر میلی لیتر به طور معنی داری موجب کاهش شدت کمپ خاکستری شد.

2-5 افکتور های قارچی

1-2-5 کیتوزان: کیتوزان (poly- β -(1,4)-N-acetyl-D-glucosamine) یک پلیمر زیستی طبیعی با طیف وسیعی از خواص آنتی میکروبی می باشد که موجب تحریک پاسخ های دفاعی در میوه ها و سبزیجات می شود (الکاترون و همکاران 1992، رامزانی 2002). این مشتقات شیمیایی، نظیر الیکو گیتوزان و کلیکول کیتوزان را می توان به عنوان محلول، پودر و یا پوشش خورکی استفاده کرد. تیمار های پیش از برداشت و پس از برداشت با کیتوزان و مشتقات آن مانع از ضایعات توت فرنگی، انگور و گوجه فرنگی و موز می شود (میراندا کاسترو و همکاران 2016).

چندین مطالعه نشان داده است که کیتوزان دارای چندین مکانیسم عمل می باشد و دارای خواص آنتی میکروبی، فعالیت های تشکیل فیلم و القای دفاع میزبان می باشد (رومزانی و همکاران 2016 ب). افزایش معنی داری در فعالیت های CHT و GLU در موز و عناب تیمار شده با الیکو کیتوزان وجود داشت (منگ و همکاران 2012، یان و همکاران 2012). تیمار های الیگو کینوزان و کیتوزان موجب افزایش معنی داری در فعالیت های PPO (لیو و همکاران 2007)، POD (لیو و همکاران 2007، یان و همکاران 2012)، و PAL (رومزانی و همکاران 2002) در چندین محصول می شود. اسپری با کیتوزان موجب افزایش فعالیت های PPO و PAL در انگور شده است.

2-2-5 فراکتو الیگو ساکارید: فراکتو الیگو ساکارید یک الیکومر فروکتازون است که مانع از بیماری پس از برداشت و کاهش وقوع کپک خاکستری در گوجه فرنگی می شود. BFO موجب افزایش سطح m-RNA در ژن PR-3a، PR-1a، PR-2a و PR-3b های کد کننده پروتین های PR نظیر PAL m-RNA در گوجه فرنگی شده است. BFO به طور موثری موجب کنترل بیماری های پس از برداشت در انگور، سیب، موز، کیوی، مرکبات، توت فرنگی، و گلابی شد (سان و همکاران 2013).

3-2-5 سایر محرک های زیستی

میوه هلوی پیش تیمار شده با ساکارید مخمر موجب فعال شدن CHT-GLU، PAL و POD می شود. به علاوه، ساکارید مخمر موجب فعال شدن NO درون ریز در هلو در طی انبار و ذخیره سازی شد (یو و همکاران 2012). فلاونوئید کاهش کپک آبی در سیب شده و ژن ها به طور متمایزی در سیب های تیمار شده با

کورستین شده و شباهت های زیادی با انواع پروتین های مختلف PR داشت. هیدرولیزات پروتین القا شده در برابر کپک سبز مرکبات و کپک خاکستری انگور می شود (لاکلاب و همکاران 2015، 2016).

3-5 محرک های غیرآلی

1-3-5 سیلیسیم

سیلیسیم دومین عنصر فراوان در لیتوسفر یا سنک کره زمین است و به اندازه فسفر و منیزیم اهمیت دارد (اکسلی 1998). سیلیسیم از نظر زیستی فعال بوده و موجب تحریک و استفاده سریع مکانیسم های دفاعی می شود. گایو و همکاران (2007) خاطر نشان کرده اند که امسید سیلیسیم و سدیم سیلیکات مانع از ضایعات صورتی در خربزه می شود. سدیم سیلیکات در 100 میلی مول موجب کاهض ضایعات خربزه به دلیل *A. alternata*,

F.

شده است (بی و همکاران 2006 ب، لی و همکاران 2012 الف). سدیم سیلیگات در مهار و توقف رشد پاتوژن و برای القای مقاومت به بیماری پس از برداشت در میوه و سبزیجات موثر است. تیمار سیلیسیم اثربار روی فعالیت های GLU, POD, PPO, PAL, و *F. sulphureum* یا محتوى فنول کل و فلاونوئید ها در غده سیب زیمی ندارد. و این در حالی است که این ها پس از یک چالش با *F. sulphureum* انباسته شد. این نتایج نشان می دهد که وضعیت پرایمینگ ناشی از سیلیسیم در غده های سیب زمینی است (کوترات و همکاران 2001).

اکسید نیتریک

اکسید نیتریک یک مولکول زیست فعال مهم می باشد که به عنوان یک سیگنال در گیاهان برای بلوغ و پیری عمل می کند (لشمن و همکاران 1998). لای و همکاران (2011) گزارش کرده است که تیمار اکسید نیتریگ موجب فعال شدن انزیم های انتی اکسیدان و القای مقاومت در برابر کپک خاکستری گوجه فرنگی است. اکسید نیتریک موجب افزایش انشاست ریشیتین فیتو الکسین در غده های سیب زمینی شد. به علاوه، تیمار اکسید نیتریک موجب تنظیم سطوح انتراکنووز و انزیم های دفاعی در مانگو می شود (هیو و همکاران 2014).

3-3-5 کربنات سدیم

کربنات سدیم و بی کربنات در کنترل کپک سبز مرکبات موثر بود (یوسف و حخی همکاران 2014). این املاح، اثرات ضد قارچی بر روی *Penicillium digitatum* شده و موجب افزایش فعالیت های انزیم های مقاومت می شود نظیر GLU، POD و PAD می شود. به علاوه، عصاره پوست مرکبات موجب افزایش سطح قند و فیتو الکسین می شود.

6- مقاومت القا شده توسط عوامل ضد عفونی کننده

6-1 اوزون

اوزون و آب اوزون دار از زمان شناسایی توسط سازمان غذا و داروی امریکا 1997، توجه زیادی را برای کنترل بیماری پس از برداشت میوه و سبزیجات جلب کرده است. جدید ترین نمونه های استفاده، برای بلوبری، انگور و خراملو (فلیزنل و همکاران 2014) گزارش شده است. اوزون یک عامل اکسید کننده قوی است با این حال، چون فعالیت ضد عفونی سازی اوزون محدود به میکرو فلور است با این حال شیوه های عمل جدید بایستی شناسایی شوند (فلینزانی و همکاران 2016). ارتف و هرناندز و همکاران (2007) گزارش کرده اند که جریان پیوسته اوزون موجب افزایش جریان فلانول کل و مقدار هیدروکسی سینمات در انگور های بی دانه پاییزه می شود. به علاوه، گزارش شده است که افزایش اوزن موجب حفظ پلی فنول های کل می شود. و به شدت موجب افزایش مقدار فیتواکسین در انگور های ناپلئون می شود (اتریس هرنانز و همکاران 2003). به طور مشابه، اوزون در 0.1 میلی مول بر مول موجب افزایش مقدار فنولیک کل در فلفل های قرمز شد (کلواز و همکاران 2015). یک تحلیل پرتو میک بروی میوه کیوی فراوری شده با اوزون، بیان 102 پروتین را نشان داد که در انرژی، متابولیسم پروتین، دفاع و ساختار سلولی نقش دارد (میناس و همکاران 2012). مجموعه ای از پروتین های کیوی به صورت حساس به کربونیلاسیون پروتین تعریف شده اند و به دلیل اوزون القا شده اند. به علاوه، تیمار اوزون موجب افزایش بیان CHT و PAL در انگور ردگلاب و ساگرون می شود (دات و سیرا و همکاران 2016).

6-2 آب الکترولیزه

آب الکترولیزه با افرودن مقدار کمی الکترولیت به آب بدست می اید که موسوم به سدیم کلرید سنتی بوده و دارای یک جریان الکتریسیته عبوری از اند و کاتد است. EW دارای پتانسیل کاهش- اکسایش بالا با اثرات مستقیم

قوی در برابر ضایعات است (گانزل و همکاران 2010). به علاوه، اخیراً، این به عنوان القا گر مقاومت نشان داده شده است. این موجب افزایش 30 درصدی در مقدار فنولیک کل بروکلی شده است از این روی سایر الکتروولیت‌ها برای بهبود عملکرد EW تست شده است. نتایج با استفاده از NaHCO₃ در برابر ضایعات پس از برداشت مرکبات بدست امد و این منجر به بروز پاسخ‌های دفاعی میزبان شد. به طور اخص، تنظیم افزایشی زن‌های دفاعی برای رمز گذاری CHT, POD و PAL در 6 ساعت تا 12 ساعت پس از تیمار مشاهده شد و این منجر به افزایش فعالیت انزیم‌های مربوطه و GLU شد. در 12 ساعت پس از تیمار، این نشان دهنده یک پاسخ اولیه در برابر P. digitatum با محدود سازی کلونیزاسیون بافتی است.

6-3 اتانول

اثرات استعمال اتانول به عنوان یک عامل ضد عفونی کننده سطحی موجب کاهش جمعیت پاتوژن بدون اختلال در کیفیت محصول می‌شود (لیستر و همکاران 2002، میکوا گابلر و همکاران 2004). با این حال، شیوه عمل آن پیچیده‌تر است. القای مقاومت اتانول به انتراکنووز پس از برداشت در ازگیل ژاپنی توسط وان و همکاران (2015) الف) گزارش شده است. اتانول به میزان 300 میکرو لیتر بر لیتر مانع از انتراکنووز ناشی از Colletotrichum acutatum می‌شود و موجب حفظ کیفیت می‌شود. به علاوه، موجب افزایش فعالیت SOD شده و منجر به سطوح بالایی از هیدروژن پروکسید شده و مقاومت بیماری را فعال سازی می‌کند. در عین حال، تیمار اتانول موجب بهبود فعالیت‌های انزیم‌های دفاعی می‌شود از جمله PAL, POD, PPO, CHT, و GL. اخیراً، تیمار اتانول موجب کاهش سرعت فرایند رسیدگی و تنظیم کاهشی زن‌های لیپوکسیژناز رسیدگی میوه می‌شود (زانگ و همکاران 2015).

7- مقاومت القا شده توسط ترکیبات الی فرار گیاهی و میکروبی

عوامل زنده موثر بر مدیریت بیماری گیاهان از جمله PGPR، قارچ‌های بهبود دهنده رشد و قارچ‌هایی که به عنوان عوامل کنترل زیستی عمل می‌کنند از اهمیت زیادی برخوردار هستند (لیون 2007). علاوه بر اسفاده از ترکیبات شیمیایی و میکرو ارگانیسم‌ها در حفاظت گیاه، زمینه‌های تحقیقاتی زیادی در کنترل پاتوژن‌های پس از برداشت در میوه و سبزیجات بر اساس استفاده از ترکیبات الی فرار می‌شود (ماری و همکاران 2016)

7- مقاومت القا شده ناشی از ترکیبات الی فرار میکروبی (MVOC)

ترکیبات آلی فرار میکروبی، ترکیباتی از مواد کربنی می باشند که فرار و بخار مانند هستند (ماراج 2012). قارچ ها، مخمر ها و باکتری های تولید کننده MVOC به عنوان متابولیت های ثانویه و اولیه عمل می کنند. MVOC به عنوان عوامل از بین برنده خزه عمل می کنند و به طور طبیعی بدون سنتز شیمیایی وجود دارد. MVOC یک ماده تولید کننده سیگنال برای تنظیم و کنترل برخی فرایند های فیزیولوژیکی می باشد که شامل القای مقاومت سیستمیک در برابر پاتوژن می شود (ریان و همکاران 2004).

جدول 4: مثال هایی از فعالیت های انزیمی یا بیان ژن در پاسخ به کاربرد عوامل ضد عفونی سازی

نیمار	ژن یا لزیم						منابع
	PPO*	GLU	PAL	LOX	POD	CHT	
اوزون			++			+	Duarte-Sierra et al., 2016
آب الکترولیزه		+		++	+++		Fallanaj et al., 2016
اتنول			-				Zhang et al., 2015

جدول 5: ابعاد مربوط به القای مقاومت به بیماری پس از برداشت میوه و سبزیجات

ابعاد مثبت	ابعاد منفی
اثرات بلند مدت	اثر کامل معمولاً قابل تکرار نیست
طیف وسیعی از اهداف	کنترل کاملی را برای ضایعات ارایه نمی کند
منجر به ظهور ایزوله های مقاوم نمی شود	عدم پیاده سازی به صورت بخشی از عملیات کشاورزی
افزایش تعداد عوامل تحریک زیستی در بازار اثرات جانبی پایین کاهش استفاده از افت کش افزایش مقدار ترکیبات انتی اکسیدانی سودمند	روش های بررسی، استاندارد نیست

برخی مکانیسم های دفاعی فعال سازی شده توسط باکتری های کنترل زیستی در میوه و برگ توسط MVOC القا می شود از جمله تولید فیتو الکسین ها، پروتین PR، نظری Cht و clu و باز دارنده های پروتین VOC های

باسیلوس موجب القای بیان بالای ژن های سورفاکتین و فنجیسین می شود و این عامل تغییرات متابولیک در بافت های میزبان می شود (Ryo و همکاران 2004، Arkan و همکاران 2007)

7- مقاومت القا شده توسط ترکیبات الی فرار گیاهی

فعالیت های تحریک کننده PVOC، نظیر MeSA در بخش 1-5 گزارش شده است. مركبات تولید VOC هایی می شود که نقش فعالی در سیستم های دفاعی قبل از حمله پاتوژن دارد. حضور و تغییر VOC بستگی به نوع محصول و مرحله تولید دارد. به طور طبیعی در سیستم های گیاهی وجود دارد و با بیوشیمی مکانیسم های دفاعی ارتباط دارد. ساختار ها در گلبرگ های مركبات موسوم به اسموفور ها بیش از 60 VOC را ترشح می کنند. گزارش شده است که لیمونن و لینالول دارای اثرات ضد قارچی در برابر *C. acutatum* بوده و با پاسخ های بیوشمیایی مورد استفاده در کنترل پاتوژن ها مرتبط است (Radicaglia و Marcomos 2015).

اسانس ها از طریق تولید بخار عمل می کنند و اسانس آویشن و دارچین موجب افزایش فعالیت های PPO در علو می شود. در گوجه فرنگی، گزارش شده است که VOC در پاسخ های دفاعی اصلاح می شود. در یک تحلیل ریز ارایه از میوه گوجه فرنگی در مراحل مختلف رسیدگی، بیش از 4000 ژن بیان شده گزارش شده اند. ژن های مربوط به مکانیسم های دفاعی گزارش شده اند. زن های مربوط به مکانیسم های دفاعی در مراحل اولیه رسیدگی بیان شده اند و ژن های مربوط به VOC در اواخر بلوغ تغییر یافته اند. به طور کلی بیش از 40 VOC شناسایی شده اند و پروفیل آن ها با مراحل رسیدگی میوه همراه است.

8- چشم انداز های مربوط به مقاومت القا شده

تعداد زیادی از داده ها در طی سال های اخیر مرتبط با تحریک دفاع میزبان در طی پس از برداشت تولید شده اند. تحریک دفاع میزبان، امروزه نقش مهمی در راهبردهای مدیریت بیماری یکپارچه دارند و این موارد در جدول 5 خلاصه شده است. اثرات بر روی گیاهان به مدت چندین ماه یا هفته باقی می ماند. مقاومت القا شده دارای طیف وسیعی از اهداف نسبت به قارچ کش های سنتیک است. مقاومت القا شده منجر به ظهور سویه های مقاوم به دلیل ایجاد مکانیسم های عمل متفاوت شده است. مقاومت القا شده قبل از ظهور عالیم ایجاد می شود به طوری که هیچ گونه اثرات جانبی روی ارگانیسم های هدف و انسان نداشته باشد. با این حال نمی توان نقاط ضعف مربوط به استفاده از راهبردها را بر اساس مقاومت القا شده نادیده گرفت. اخیراً، تعداد زیادی عوامل تحریک زیستی

در بازار ظهور یافته اند و بخشی از تیمار های موثر هستند. معمولاً این عوامل دارای ترکیبی از فعالیت های مستقیم بر روی پاتوژن ها و فعالیت های غیر مستقیم بر روی میزبان است. توجه زیاد به این روش بر اساس تحریک دفاع میزبان بوده است. ابزار های جدید نظیر علوم امیک امکان درک بهتر تغییرات در فیزیولوژی میزبان را داده و اطلاعاتی را در خصوص کارکرد های ژنی ارایه کرده است. این اطلاعات امکان بهینه سازی کاربرد تیمار های جایگزین را برای کنترل ضایعات پس از برداشت می دهد.

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

✓ لیست مقالات ترجمه شده

✓ لیست مقالات ترجمه شده رایگان

✓ لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI

سایت ترجمه فا؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معترض خارجی